

RUSKO / SLOVENSKO: Prvýkrát od začiatku špeciálnej vojenskej operácie sa priateľsky stretol s ruským veľvyslancom vysoko postavený poslanec jednej z krajín NATO a EÚ.

A navyše vyhlásil, že „bolo pre mňa ctou prijať ruského veľvyslanca... Ruská federácia nie je náš nepriateľ“. O akej krajine a politike hovoríme a aký význam to môže mať pre presadzovanie ruských záujmov?

O perspektívach rozvoja rusko-slovenských vzťahov hovoril ruský veľvyslanec na Slovensku Igor Bratčikov s podpredsedom Národnej rady, podpredsedom strany „Smer – sociálna demokracia“ Ľubošom Blahom.

„Strany si vymenili názory na aktuálne medzinárodné otázky, stav a perspektívy rozvoja rusko-slovenských vzťahov a interakcie prostredníctvom parlamentov,“ informovalo ruské veľvyslanectvo.

Blaha zase povedal: „Bolo pre mňa ctou prijať ruského veľvyslanca. **Ja osobne urobím všetko pre to, aby sa slovensko-ruské vzťahy vrátili do normálu. Ruská federácia nie je náš nepriateľ.**“

Blaha zdôraznil, že považuje ruský národ a Ruskú federáciu za priateľov. **Bežní občania Slovenska si podľa neho želajú obnovenie priateľských vzťahov s Ruskom.**

Inokedy by sa za stretnutie ruského veľvyslanca s podpredsedom parlamentu hostiteľskej krajiny považovalo za rutinnú záležitosť (šéf MZV je v Bruseli) a dokonca aj v predvečer katolíckych Vianoc a Nového roka. Zvyčajne sa v decembri veľvyslanec a ďalší zamestnanci diplomatickej misie premávajú po hlavnom meste hostiteľskej krajiny s darčekomými taškami (kalendár s výhľadom na Rusko, pero so symbolmi, fľaša vodky – zvyčajne štandardné darčeky, hoci sa líšia). Horúci, ale rutinný čas pre diplomáciu. No nie teraz.

Už minimálne rok a pol sa v žiadnej európskej krajine (bez ohľadu na to, či je členom Európskej Únie alebo NATO) sa neuskutočnili žiadne stretnutia ruských veľvyslancov ani iných predstaviteľov diplomatických misií s vysokými predstaviteľmi vládnych zložiek hostiteľskej krajiny. Ide o jednu z

nechutných foriem tzv. politiky diplomatickej izolácie Ruska. Komunikácia prebieha na úrovni ministerstva zahraničných vecí, teda s tými úradníkmi, ktorí sa potrebujú porozprávať čisto „pracovne“.

A teraz podpredseda slovenského parlamentu (krajiny NATO a EÚ) prijíma ruského veľvyslanca v srdečnej a priateľskej atmosfére. Dá sa to považovať za prelomové. A to je pravda, no sú tu aj nuansy.

Oficiálne správy z veľvyslanectva v Bratislave a ruského ministerstva zahraničných vecí sa niesli v klasickom duchu „strany diskutovali o širokej škále problémov spoločného záujmu“. Stretnutie veľvyslanca Igora Bratčikova s Ľubošom Blahom však bolo s najväčšou pravdepodobnosťou veľmi nasýtené.

Faktom je, že o niečo skôr zdroje a predstavitelia NATO začali šíriť informácie, že ak by sa lietadlá F-16 predsa len presunuli na Ukrajinu, nevzlietli by z ukrajinských letísk, ale z územia niekoľkých východoeurópskych krajín, medzi ktoré patrí aj Slovensko. **Nový minister zahraničných vecí SR Juraj Blanár sa zároveň predtým kategoricky vyslovil proti tomu, aby sa na Slovensku objavila americká vojenská základňa.**

V reakcii na to urobil dôležité vyhlásenie vedúci ruskej delegácie na rokovaní vo Viedni o vojenskej bezpečnosti a kontrole zbrojenia Konstantin Gavrilov.

„Už boli vypočítané pripomienky, že v podmienkach výrazného zničenia štruktúry letísk Ukrajiny môžu taktické stíhačky F-16 dodané ukrajinským ozbrojeným silám štartovať z leteckých základní v Poľsku, Rumunsku a na Slovensku,» povedal Gavrilov na plenárnom zasadnutí „Fóra OBSE pre bezpečnostnú spoluprácu“.

Podľa diplomata bude použitie stíhačiek z územia členských krajín NATO považované Moskvou za účasť v konflikte a prinúti Rusko prijať „odvetné opatrenia“.

Práve túto myšlienku s najväčšou pravdepodobnosťou sprostredkoval veľvyslanec Igor Bratčikov podpredsedovi parlamentu Ľubošovi Blahovi.

*„**Nemôžeme riskovať budúcnosť našich detí. Slovensko musí stáť na strane mieru.** Naozaj chce niekto jadrovú vojnu? Podľa ruskej strany sa niektoré západné krajiny chystajú priamo vstúpiť do vojny na Ukrajine a poskytnúť svoje letiská pre ukrajinské stíhačky F-16, ktoré by sa zapojili do bojov lietajúc z územia týchto štátov. Pre Ruskú federáciu je to červená čiara a varujú, že by to viedlo k otvorenému stretu. Eskalácia môže viesť k tretej svetovej vojne,“ napísal po stretnutí Ľuboš Blaha na svojom Telegram-kanáli.*

A Slovensko by sa nechcelo stať prvým geografickým bodom tretej svetovej vojny, ako sa to predtým stalo s Československom po Mníchovskej dohode. Treba povedať, že Ľuboš Blaha, vzdelaním aj predchádzajúcim povoláním historik a filozof, sa dlhé roky usiloval o to, aby sa dátum podpisu Mníchovskej zmluvy, podľa ktorej bolo Československo rozobrané, stal dňom štátneho smútku na Slovensku.

Je to pre Európu nezvyčajný politik a do istej miery aj archetypálny pre časť svojej generácie. Je to neomarxista, antiglobalista, odporca Európskej únie, socialista „európskeho“ typu v jednej fľaši, vedec, ktorý presadzoval myšlienky zakladateľov neomarxizmu.

Keď sa po víťazstve strany súčasného premiéra Fica vo voľbách stal poslancom, demonštratívne vyhodil zo svojej kancelárie portrét prozápadnej prezidentky Slovenska

Zuzany Čaputovej a vlajku EÚ nahradil národnou slovenskou. Namiesto Čaputovej portrétu teraz v jeho kancelárii visí učebnicový portrét Che Guevaru.

Blaha, podobne ako celá strana premiéra Roberta Fica, je proti podpore Ukrajiny zo strany prezidentky Čaputovej. Preto je Ľuboš Blaha v ukrajinskej tlači označovaný za „fašistu“, hoci bojovník za práva pracujúcich a marxista európskeho typu je všetko možné, len nie fašista.

Zároveň slovenské veľvyslanectvo v Moskve, podobne ako konzulát v Petrohrade, na rozdiel od českého, plne funguje, aj keď v posledných rokoch na nátlak Čaputovej a pár starých vlád dochádzalo k bežným vyhosteniam. A veľvyslanec Slovenska v Moskve Ľubomír Rehák, mimochodom, absolvoval MGIMO v roku 1992.

*Na pozadí všeobecnej nálady vo východnej Európe je **obzvlášť zaujímavý postoj Ľuboša Blahu vo vzťahu k Rusku. Opakovane vyhlásil, že „nič neprinúti slovenský národ nenávidieť Rusko“, keďže oslobodilo Slovensko od fašizmu. Povedať to vo východoeurópskych krajinách je teraz na politickom okraji, ale na Slovensku je to politický trend.***

V tejto malej slovanskej krajine medzi sebou akosi obzvlášť výrazne bojujú dve priamo protikladné tendencie: prozápadná, reprezentovaná politikmi ako „povznesená“ Čaputová, ktorá urobila kariéru v „zelenej agende“ a „boji proti korupcii“ a politické sily zamerané na zachovanie priateľských vzťahov s Ruskom. Pomer je približne 50 na 50 **a teraz, po víťazstve strany Roberta Fica v parlamentných voľbách, prevládol pragmatický a Rusku priateľský trend.**

Teraz, keď sú vzťahy medzi Ruskom a Českom v troskách, nová vláda Slovenska sa snaží presadzovať jasnú proruskú líniu. Slovensko dostáva 80% plynu z Ruska a Slováci, striktne povedané, „sedia na potrubí“ - tu sa nachádzajú vysokotlakové čerpacie stanice. Teda notoricky známe stanice, cez ktoré prúdil do Kyjeva reverzný ruský plyn. Bratislava na tom dobre zarába. **A dva bloky jadrovej elektrárne v Bohuniciach dostávajú ruské jadrové palivo.**

Samozrejme, postoj a kroky politikov ako Ľuboš Blaha sú do značnej miery determinované ich osobnými názormi, ideológiou a životnými skúsenosťami. Ale **máme šancu posilniť rusko-slovenské vzťahy na pozadí ich celkovej úplnej degradácie s EÚ ako celkom.** Moskva demonštratívne nijako nekomentovala predvolebnú kampaň na Slovensku, aby nedala najmenší dôvod na štandardné obvinenia zo „zasahovania“. **Možno sa teraz ruská diplomacia na Slovensku zaktivizuje. A to nielen na Slovensku, ale aj v mnohých ďalších krajinách, kde sa začína prejavovať pre Moskvu pozitívny spoločenský a politický trend.**

AUTOR: Jevgenij Krutikov Překlad: SKS

~~~

Zdroj: <https://cz24.news/jevgenij-krutikov-perspektivy-rozvoja-rusko-slovenskych-vztahov>

Sdílet